

نظریه تهیه طرح های ساختاری - راهبردی (ناحیه ای و محلی)

دکتر حمید ماجدی *

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۰/۱۱/۱۵

تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۱/۰۲/۱۳

چکیده

نظریه تهیه "طرح های ساختاری- راهبردی" در شروع فعالیت در دفتر طرح ریزی شهری وزارت مسکن و شهرسازی در اواخر سال ۱۳۶۹ ارائه گردید و بر این اساس تهیه طرح های "توسعه و عمران شهرستان (ناحیه ای)" در چارچوب نظریه مذکور به عنوان اولین گام در ایجاد تحول در نظام شهرسازی کشور آغاز شد. دومین گام در ایجاد تحول در نظام شهرسازی کشور با پیشنهاد تهیه "طرح های ساختاری- راهبردی شهر" به جای طرح های جامع شهری به صورت سنتی و تهیه طرح های تفصیلی "پایه"، "موضعی" و "موضوعی" به جای طرح های تفصیلی (مقیاس محلی)، در سال ۱۳۷۶ برداشته شد. در دوره مسئولیت معاونت شهرسازی و معماری شهرداری تهران در اواخر سال، ۱۳۸۰ اولین اقدام برای تهیه "طرح ساختاری- راهبردی" و طرح های تفصیلی "پایه"، "موضعی" و "موضوعی" برای شهر تهران صورت گرفت و این مهم با تهیه شرح خدمات و انتخاب مهندسی مشاور برای کلیه مناطق شهر تهران آغاز شد.

واژه های کلیدی

نظریه تهیه طرح های ساختاری-راهبردی، طرح های جامع و تفصیلی شهر، طرح های ساختاری-راهبردی، موضعی و موضوعی شهر (محلی)، طرح های توسعه و عمران (ساختاری-راهبردی) شهرستان (ناحیه ای)